

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 223/2018-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. júna 2018 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Františkom Kočkom, Timonova 13, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 Listiny základných práv a slobôd, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 26 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 3 Cb 157/2015-125 z 27. októbra 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 Cob 4/2018 z 15. marca 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti [REDACTED], o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 4. júna 2018 doručený návrh v zmysle ustanovenia § 49 a nasl. zákona Národnej rady Slovenskej

republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorým sa spoločnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), domáhal zrušenia v záhlaví uvedených rozhodnutí všeobecných súdov pre tam uvedené porušenia jeho základných práv.

2. Ešte skôr, ako mohol ústavný súd pristúpiť k vecnému prejednaniu ústavnej sťažnosti, musel skúmať, či sú splnené formálne požiadavky kladené na taký návrh zákonom o ústavnom súde, a zistil, že sťažnosť je neprípustná.

3. Ústavný súd zdôrazňuje, že vo svojej judikatúre prísne ctí zásadu subsidiarity konania o ústavnej sťažnosti podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Tá sa okrem iného prejavuje v tom, že sťažnosťou možno brojiť proti zásahu orgánu verejnej moci iba vtedy, ak k jeho náprave nie je príslušný žiadny iný orgán a akékoľvek „dvojkoľajné“ rozhodovanie je teda z podstaty inštitútu ústavnej sťažnosti vylúčené.

4. Z obsahu sťažnosti sa podáva, že sťažovateľ takmer súčasne podal 10. mája 2018 aj dovolanie proti tu napadnutým rozhodnutiam všeobecných súdov s odôvodnením, že sa odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

5. Je teda zjavné, že sťažovateľom podaná sťažnosť nespĺňa podmienku prípustnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, preto ju bez toho, že by sa vyjadroval k jej dôvodnosti, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2018